

Prese un informācija

Eiropas Savienības Vispārējā tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 107/15
Luksemburgā, 2015. gada 24. septembrī

Spriedums lietās T-124/13 Itālija/Komisija un T-191/13
Spānija/Komisija

ES Vispārējā tiesa atceļ trīs paziņojumus par konkursu, kuros kandidātiem ir jāizvēlas angļu, franču vai vācu valoda kā otrā valoda un kā saziņas ar EPSO valoda

2012. gada decembrī un 2013. gada janvārī Eiropas Personāla atlases birojs (EPSO) publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* trīs paziņojumus par atklātu konkursu, lai izveidotu rezervi pieņemšanai darbā¹. Šajos paziņojumos ir prasītas padziļinātas vienas Eiropas Savienības oficiālās valodas (kas faktu norises laikā bija 23) zināšanas, kā arī pietiekamas otrās valodas zināšanas, kura katram kandidātam ir jāizvēlas no angļu, franču vai vācu valodas. Otrā izvēlēta valoda bija jāizmanto saziņā ar EPSO un kandidātiem, kā arī atlases procedūrā un konkursa pārbaudījumos. Paziņojumos bija norādīts, ka šo ierobežojumu it īpaši pamato dienesta intereses, lai jaunie darbā pieņemtie kolēģi varētu sākt strādāt nekavējoties un būtu spējīgi efektīvi sazināties savā ikdienas darbā; pretējā gadījumā varētu tikt ievērojami traucēta iestāžu efektīva darbība.

Itālija un Spānija lūdz Eiropas Savienības Vispārējo tiesu atcelt šos paziņojumus par konkursu. Šīs abas dalībvalstis būtībā uzskata, ka paziņojumi ir diskriminējoši un ka ar tiem ir pārkāpts gan 1958. gada "Regulā Nr. 1"² paredzētais Savienības valodu lietojums, gan arī samērīguma princips. Itālija un Spānija apstrīd kandidātiem noteikto pienākumu izvēlēties angļu, franču vai vācu valodu ne tikai kā saziņas ar EPSO valodu, bet arī kā attiecīgo konkursu otro valodu.

Ar šodien pasludināto spriedumu Vispārējā tiesa atceļ apstrīdētos paziņojumus par konkursu.

Attiecībā uz to valodu ierobežošanu, kuras var tikt izmantotas saziņā starp kandidātiem un EPSO, Itālija norāda, ka Eiropas pilsoņiem ir tiesības vērsties Savienības iestādēs, izmantojot vienu no 23 oficiālajām valodām, un ka viņiem ir tiesības saņemt iestāžu atbildes šajā pašā valodā. Tādējādi šis ierobežojums esot diskriminācija par sliktu to dalībvalstu pilsoņiem, kuru oficiālās valodas nav angļu, franču vai vācu valodas. Spānija piebilst, ka šis ierobežojums praksē piešķir konkurences priekšrocības visiem tiem kandidātiem, kuru pirmā valoda ir viena no trīs norādītajām valodām.

Vispārējā tiesa, atgādinot Tiesas spriedumu šajā ziņā³, uzsver, ka, lai arī iestādes savos iekšējos reglamentos var noteikt valodu lietojumu, iestādes, uz kurām attiecās apstrīdētie paziņojumi, nav izmantojušas šo iespēju, jo paziņojumi par konkursu šajā ziņā nevar tikt uzskatīti par iekšējiem reglamentiem. Tādējādi, tā kā nav citu tiesību normu šajā jomā, attiecības starp šīm iestādēm un to ierēdņiem un darbiniekiem ir aptvertas ar Regulas Nr. 1 piemērošanas jomu. Tāpat ir saistībā ar attiecībām starp iestādēm un ārējo konkursu kandidātiem, kuri principā nav ne ierēdņi, ne

¹ Tie ir paziņojums par atklāto konkursu EPSO/AST/125/12, lai izveidotu rezervi asistentu pieņemšanai darbā revīzijas, finanšu/grāmatvedības un ekonomikas/statistikas jomās (OV 2012 C 394 A, 1. lpp.), paziņojums par atklāto konkursu EPSO/AST/126/12, lai izveidotu rezervi asistentu pieņemšanai darbā bioloģijas, dzīvības zinātnes un veselības zinātnes, ķīmijas, fizikas un materiālzinātnes, kodolpētniecības, inženierbūvniecības un mašīnbūves, elektronikas un elektrotehnikas inženierijas jomās (OV 2012 C 394 A, 11. lpp.), un paziņojums par atklāto konkursu EPSO/AD/248/13, lai izveidotu rezervi administratoru (AD 6) pieņemšanai darbā ēku drošības jomā un inženierijā ēku būvniecības tehnisko sistēmu jomā (OV 2013 C 29 A, 1. lpp.).

² Padomes 1958. gada 15. aprīļa Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas Kopienā lietojamās valodas (OV 1958, 17, 385. lpp.), ar grozījumiem.

³ Spriedums, 2012. gada 27. novembris, Itālija/Komisija ([C-566/10 P](#); skat [PP Nr. 153/12](#)).

darbinieki. Vispārējā tiesa piebilst, ka atšķirībā no Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) iestādes, uz kurām attiecas apstrīdētie paziņojumi, nav pakļautas ģīpašam valodu lietojumam. **Vispārējā tiesa secina, ka ar apstrīdētajiem paziņojumiem ir pārkāpta Regula Nr. 1, ciktāl tajos saziņa ar EPSO ir ierobežota ar trīs iepriekš minētajām valodām. Šis pamatojums pats par sevi ir pietiekams, lai pamatotu visu trīs paziņojumu atcelšanu, bez nepieciešamības izvērtēt, vai šis noteikums rada aizliegtu diskrimināciju valodas dēļ.** Vispārējā tiesa paskaidro, ka kandidātam ir tiesības no visām oficiālajām valodām izvēlēties kandidatūras pieteikuma formulējuma valodu un ka EPSO nosūtītajiem dokumentiem ir jābūt uzrakstītiem kandidāta izvēlētajā valodā. Tas, ka kandidāts, kurš priekšroku būtu devis sazināties ar EPSO kādā citā oficiālajā valodā, izmanto vienu no trīs valodām, neļauj, pretēji Komisijas viedoklim, nodrošināt saziņas starp EPSO un kandidātiem skaidrību un saprotamību.

Attiecībā uz kandidātu pienākumu izvēlēties angļu, franču vai vācu valodu kā konkursa otro valodu Vispārējā tiesa vēlreiz atgādina Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru izvēles izdarīšanas no ierobežota valodu skaita ierobežošana ir diskriminācija valodas dēļ. Acīmredzami, ka ar šādu pienākumu dažiem potenciālajiem kandidātiem (tie, kuriem ir apmierinošas vismaz vienas no prasītajām valodām zināšanas) ir priekšrocība, jo viņi var piedalīties konkursā un tādējādi tikt pieņemti darbā kā Savienības ierēdņi vai darbinieki, lai arī pārējie, kuriem nav šādu zināšanu, ir izslēgti. Vispārējā tiesa izvērtē apstrīdētajos paziņojumos iekļauto ierobežojuma pamatojumu, lai noteiktu, vai tas var būt attaisnojams.

Vispārējā tiesa uzskata, ka apgalvojums par to, ka angļu, franču un vācu valoda joprojām ir visbiežāk lietotās valodas, it ģīpaši ņemot vērā Savienības iestāžu ilgstošo praksi attiecībā uz iekšējā saziņā izmantotajām valodām, ir neskaidrs un to nepamato nekādas konkrētas norādes. **Nevar tikt pieņemts, ka darbā jaunpieņemtais ierēdnis, kurš nepārvalda nevienu no iestādes kopīgās saziņas valodām vai tās apspriežu valodu, nevarētu sākt strādāt nekavējoties attiecīgajā iestādē.**

Vispārējā tiesa norāda, ka ar Komisijas iesniegto statistiku nevar pamatot tās apgalvojumus par izmantotajām valodām Eiropas iestādēs. Attiecībā uz statistiku par svešvalodu apgūšanu Savienības dalībvalstīs, kuru arī ir iesniegusi Komisija, Vispārējā tiesa uzskata, ka šī statistika neizslēdz diskriminācijas esamību. **Vispārējā tiesa secina, ka Komisija nav pierādījusi, ka attiecīgais ierobežojums atbilst dienesta interesēm. Tā uzskata, ka kandidātu pienākums izvēlēties angļu, franču vai vācu valodu kā otro valodu nav ne objektīvi pamatots, ne samērīgs ar Komisijas sasniedzamo mērķi, proti, pieņemt darbā ierēdņus un darbiniekus, kuri varētu sākt strādāt nekavējoties.**

ATGĀDINĀJUMS: Apelācijas sūdzību, kas attiecas tikai uz tiesību jautājumiem, par Vispārējās tiesas nolēmumu var iesniegt Tiesā divu mēnešu laikā no nolēmuma paziņošanas brīža.

ATGĀDINĀJUMS: Prasības atcelt tiesību aktus ir vērstas uz to, lai atceltu Savienības iestāžu tiesību aktus, kas ir pretrunā Savienības tiesībām. Noteiktos apstākļos dalībvalstis, Eiropas iestādes un privātpersonas var celt prasību atcelt tiesību aktu Tiesā vai Vispārējā tiesā. Ja prasība ir pamatota, tiesību akts tiek atcelts. Attiecīgajai iestādei ir jānovērš iespējamās nepilnības tiesiskajā regulējumā, kas radušās sakarā ar tiesību akta atcelšanu.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Vispārējai tiesai nav saistošs.

Pilns sprieduma teksts lietās [T-124/13](#) un [T-191/13](#) tiek publicēts CURIA mājas lapā pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127